

Cách đây hơn 40 năm, nhiếp ảnh cuộc triển lãm nhiếp ảnh, và một cuộc thi có tính chất quốc tế về nhiếp ảnh tại thành phố Sài Gòn đã cho chúng ta thấy những tác phẩm rất đáng chú ý của ngành này.

Hình (KQN Images): Vũ đoàn Fortea của Spain trình diễn tại công viên quốc gia Wolf Trap, Virginia, cho Children Festival, 19-20/9/2009.

Cách đây hơn 40 năm, nhiếp ảnh cuộc triển lãm nhiếp ảnh, và một cuộc thi có tính chất quốc tế về nhiếp ảnh tại thành phố Sài Gòn đã cho chúng ta thấy những tác phẩm rất đáng chú ý của

Nhiếp ảnh Có Phải Là Một Nghệ Thuật Không?

Tác Giả: Ngô Tuấn

Thứ Hai, 05 Tháng 10 Năm 2009 12:48

ngành này.

Nhưng, đối với câu hỏi "Nhiếp ảnh có phải là một nghệ thuật không?", hiện nay vẫn còn một số ít người ý kiến trái ngược. Để các bạn có thể theo dõi sự tiến triển của ngành nhiếp ảnh, chúng tôi xin đưa ra những nhận xét sau đây của ông Ocar Schisgall (Mỹ), một nhà phê bình nghệ thuật lúc bấy giờ hiểu biết rất nhiều về nhiếp ảnh và nghệ thuật hội họa.

Đã từ lâu nhiếp ảnh đã trở thành một cái quyển biến vào lãnh vực của nghệ thuật. Ông James Rorimer giám đốc viện "Metropolitan Museum of Art" tại New York lúc đó đã tuyên bố: "Một hình ảnh làm rung động được lòng người có thể coi như một tác phẩm nghệ thuật, bất cứ hình ảnh đó do một họa sĩ, một nhà điêu khắc hay một nhiếp ảnh viên tạo ra."

Sau đó, một cuộc triển lãm nhiếp ảnh tại viện Metropolitan Museum đã chứng minh một cách vang dội ý kiến này. Giữa những tác phẩm nhiếp ảnh, người ta treo nhiều bức thơ y họa danh của Goya. Một số lượng khách tới thăm rất đông đảo trong số so sánh giá trị nghệ thuật của hai loại nghệ phẩm. Bức hình chụp với tựa đề "Cuộc hành hương ở Cuenca" làm người xem phải kính phục không kém gì những bức họa đẹp nhất của Goya.

Nhiều khi, nhiếp ảnh còn làm cho người ta chú ý hơn trong việc thưởng thức một họa phẩm. Ông Irving Penn (Mỹ) đã chụp một khung cảnh rừng thông đẹp đến nỗi người ta không khi đem so sánh với những cảnh rừng cây trên bờ sông của họa sĩ Claude Monet. Ảnh chụp và tranh vẽ đều nêu được đúng vẻ đẹp thiên nhiên của cảnh vật.

Nhiều nhiếp ảnh viên cũng có cái thích riêng một đề tài như các họa sĩ. Monet với liên tục không biết bao nhiêu họa phẩm với những vết quen thuộc như: đồng ruộng, hồ sen, thánh đường v.v... Edward Stei-Chen, niên trưởng trong ngành nhiếp ảnh Mỹ, đã chụp rất nhiều bức hình cây hoa trắng của nhà ông. Ông như bị thôi miên vì vẻ đẹp luôn biến đổi của cây do ánh sáng, màu sắc, bóng tối tạo nên.

Lúc bấy giờ lâu giờ được những bức sưu tập tác phẩm nhiếp ảnh rất khó, mà chủ tịch hội đồng quản trị của viện các viện bảo tàng nghệ thuật Mỹ và Âu Châu đã khuyến khích không biết bao nhiêu nghệ sĩ nhiếp ảnh tài tử. Nhờ vậy mà trong số 183 bức ảnh được lựa chọn trong cuộc triển lãm của viện Metropolitan Museum, được đặt tên là cuộc triển lãm "Mỹ thuật và nhiếp ảnh", đã có tới 21 nhiếp ảnh viên tài tử.

Trong số đó có bức ảnh "Quay về quê cũ" nhiếp ảnh gia tài tử Leo Lerch ghi lại cảnh những người dân đàn cò và dê về nhà giữa một cánh đồng lúa bội thu là một cảnh đẹp. Ông Lerch thuật lại: Tôi đi dạo chơi thì bắt gặp một đám người và những con vật đó trên một con đường núi. Những người dân về không có gì khác lạ. Họ quay lưng xưa cò đi. Thấy cảnh đẹp, tôi lập tức lấy máy ra chụp.

Nói về nhiếp ảnh, Erich Hartmann một nhiếp ảnh gia người Mỹ cũng có những quan niệm xác thực: người ta chỉ là một nhiếp ảnh viên khi biết lựa chọn trong một cảnh diễn ra trên một bối cảnh, một khung cảnh nào đó các nét cảm động, đẹp hoặc bị thương, và chính những vết giun dòi, quen thuộc... như một cảnh lá chèo ng họ, mới đem cho ta khai thác.

Nhiếp ảnh Có Phải Là Một Nghệ Thuật Không?

Tác Giả: Ngô Tú

Thứ Hai, 05 Tháng 10 Năm 2009 12:48

Số dĩ Hartmann nhiếp ảnh cảnh lá là vì chính ông đã thành công với thể rất hiếm thấy này. Trong nhiếp ảnh xấp xỉ, nhiếp ảnh tàu lá dừa, cây cao su, ông đã ghi nhận được những nét nhiếp ảnh vô song, nhiếp ảnh hình ảnh cân đối tuy nhiên cũng có một số khuyết.

Trước năm 1950, các nhà phê bình hội họa thường gọi nhiếp ảnh bằng hai từ là nhiếp ảnh "bức ảnh chụp" có ý là nó không diễn đạt được cảm xúc có vẻ máy móc. Nhưng ngày nay, nhiếp ảnh gia có thể so tài với bất cứ nghệ sĩ nào của bất cứ ngành nào trong việc diễn đạt cảm xúc. Chẳng hạn như khi chứa kính vào nhiếp ảnh trẻ em mới thôi vì tại nên chiến tranh các nhiếp ảnh gia, David Seymour không hề tìm "cái đẹp" mà chỉ diễn đạt một thế giới của nhân loại. Một bức ảnh của ông có thể trở thành một tác phẩm cổ điển: nó đã thu được nét đau đớn xé lòng vì thế giới chiến tranh trên một đứa trẻ em bé mới thôi.

Đúng về phía nghệ thuật trừu tượng mà nói, nhiếp ảnh của vị "Nghệ thuật mới" ở New York lúc đó đã chụp thể là ngành nhiếp ảnh có thể khiến người nhìn hình thức này. Nhiếp ảnh của ông cũng mãnh liệt, lòng và trong một vài trường hợp cũng khó hiểu như tác phẩm của nhiếp ảnh gia sĩ trừu tượng táo bạo nhất. Scott Hyde nhiếp ảnh gia Mỹ đã tạo được những rung động thật là kỳ lạ với một bức ảnh chụp một tấm nhuộm lá bị gãy nát. Ở đây, chiếc kính mới ghi lại một sự phong phú về màu sắc và đường nét trên một tấm nhuộm lá đó. Nhiếp ảnh gia người Áo Ernst Haas đã thành công một cách kỳ diệu trong việc nghiên cứu ánh sáng một trong những phần chi tiết trên cát trắng, bóng râm trên một chiếc, cái khay đen mới của con bò mới xông hơi hút một con ngựa, và thế giới chỉ đến các hình ảnh... 3 thời "pho mát" trên một bàn.

Năm 1955 nhiếp ảnh viên tài tử đã viết thư hỏi ông Ivan Đmitri là nhiếp ảnh gia hàng đầu trong nhiếp ảnh người tham dự cuộc triển lãm "Một nghệ thuật và Hội họa" tại New York: "Có phương pháp nào để đạt được một bức ảnh chụp có tính chất nghệ thuật không? Ông Dmitri trả lời: "Ông hãy cố gắng làm sao có thể can đảm chụp những cái mà riêng ông cho là đáng kể. Cách tốt nhất khi nhìn được người khác phải rung cảm là đưa ra trước mặt họ những thứ đã làm chính ông cảm xúc." Và ông lấy bức ảnh chụp "cái ghế" của Wynn Bullock làm điển hình. Tác giả đã ghi lại một hình ảnh có thể là xấu xí đối với con mắt của người ngoài: Một bức ghế gỗ gần cháy tàn đổ dĩa vào một hàng rào cũng bị xước. Ấy vậy mà Bullock đã thực hiện được một tuyệt tác phẩm diễn đạt vẻ đẹp bị thương, cũng như cô Jeannette Klute chụp ảnh đã can đảm làm theo ý mình mà chụp được một bức hình một nghệ thuật với một cái vẻ đẹp, vẻ đẹp của một thế giới bãi cát.

Nhiều nhiếp ảnh viên tài tử trả lời: "Có phải nhiếp ảnh bằng một thể thường do sự tình cờ đưa lại chăng? Điều này có thể đúng với một vài bức ảnh thời sự được biết, nhưng đa số nhiếp ảnh gia có nghệ thuật đều là kết quả của những công trình tìm tòi kiên nhẫn. Người nghệ sĩ thấy một hình ảnh nào đó bằng một con mắt tinh luyện, anh nghiên cứu hình ảnh đó như nhà họa sĩ nghiên

Nhiếp ảnh Có Phải Là Một Nghệ Thuật Không?

Tác Giả: Ngô Tuấn

Thứ Hai, 05 Tháng 10 Năm 2009 12:48

Câu mở đầu tài, dẫu chỉ là nhiếp ảnh và chỉ là những ánh sáng khác nhau. Cho tôi khi vậy, nhiếp ảnh là nhiếp ảnh, nhiếp ảnh ngày anh mới thực hiện được một bức ảnh nghệ thuật như công nghệ và chụp khó.

Thì còn ảnh hưởng của kỹ thuật trong "phòng tối" và các thiết bị khác của nhà nhiếp ảnh sao? Đã đành rằng kỹ thuật có thể biến đổi một cách lòng mọt phim ảnh trong phòng tối, nhiếp ảnh nói chung các nhiếp ảnh viên không cần phải như đến mảnh khố để làm cho đẹp hơn cảnh vật thiên nhiên, hoặc một hình ảnh thực của cuộc đời. Tuy vậy, nếu nhiếp ảnh kỹ thuật nhỏ nhẻ và kinh nghiệm có thể giúp cho việc thực hiện một tác phẩm nghệ thuật thì tôi gì mà ta lại bỏ qua?

Các nhiếp ảnh viên có biết khai thác được trên vốn khả năng của mình không? Điều đó còn tùy xúc cảm, công phu tìm tòi liên tục cái đẹp của hàng triệu người có cái máy ảnh trong tay. Nhiếp ảnh hình ảnh ghi lại ngày nay sẽ làm giàu cho các bảo tàng vì nhiếp ảnh thuật của thế giới lại. Vì nghệ thuật nhiếp ảnh còn là một nghệ thuật.